

zamítl. D ů v o d y: Hlavní podmínkou žalobního nároku je, by dítě, jehož původu se odporuje, bylo skutečně jako manželské v matrikách zapsáno. Tato podmínka splněna nebyla, neboť dítě, jehož původu odpůrce odporuje, je zapsáno v matrikách jako nemanželské dítě jeho manželky. Tím jest odňat žalobě právní základ, neboť stav, kterého se odpůrce v tomto sporu domáhá, nastal dávno již před podáním žaloby a není třeba jej teprve zjišťovati. Mimo to však ukládá v § 158 obč. zák. zákon otci, který odporuje manželskému zrození dítěte nesoucího jeho jméno, důkaz, že dítě to zploditi nemohl. Důkazu toho žalobce nepodal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, ježto žalobce neprokázal nemožnost zplození dítěte. Pokud jde o právní význam zápisu dítěte do matriky křtěnců jako dítěte nemanželského, uvedeno

v d ů v o d e c h:

Dovolatel právem vytýká právní mylnost názoru odvolacího soudu, že hlavní podmínkou žalobního nároku na oduznání manželského původu dítěte jest, aby dítě bylo zapsáno v matrice jako manželské. Oprávnění manžela k žalobě, kterou odporuje manželskému původu dítěte, jest stanoveno v § 158 obč. zák. a jeho předpokladem jest, že dítě bylo zrozeno v zákonné lhůtě, takže o něm platí podle § 138 obč. zák. zákonná domněnka manželského zrození (viz rozh. čís. 12614 sb. n. s.). Dítě narodilo se dne 17. května 1932 a žalobce žil se svou manželkou ve společné domácnosti po celý rok 1931, takže nelze pochybovati o tom, že se dítě narodilo před uplynutím 300. dne po zrušení manželského svazku. Platí tu tedy zákonná domněnka manželského zrození podle § 138 obč. zák. Na tom nic nemění, že matka dala dítě zapsati na farním úřadě do matriky křtěnců jako nemanželské, neboť tímto zápisem nebylo žalobci odňato oprávnění k žalobě, jež mu poskytuje ustanovení § 158 obč. zák. Zápis dítěte v matrice může býti i dodatečně opraven, což nespadá do oboru působnosti soudů (viz rozhodnutí čís. 4588 sb. n. s.). Úkolem soudu při rozhodování o žalobě podle § 158 obč. zák. jest zjistiti co do manželského původu dítěte pravý stav podle platných zákonných předpisů. Na pouhý zápis v matrice nemohl spolehnouti ani žalobce. Kdyby nechal uplynouti lhůtu stanovenou v § 158 obč. zák. k podání žaloby, pozbyl by vůbec práva k žalobě a zápis dítěte by pak mohl býti opraven v ten smysl, že dítě jest manželské.

Čís. 14321.

Knihovní zápis zákazu zcizení a zavazení podle § 42 odst. 2 vl. nař. čís. 66/30 Sb. z. a n. není na újmu nabytým právům předchozích knihovních věřitelů.

Poznamenání státní záruky podle § 37 zák. čís. 45/30 Sb. z. a n. nepůsobí jako zákaz zcizení a zavazení.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, R II 111/35.)

Na nemovitost, jejíž nucenou dražbu vymáhající věřitel navrhuje, jest vloženo zástavní právo pro zápůjčku H. banky v B. a zároveň je poznamenáno, že byla pro tuto zápůjčku poskytnuta záruka státu podle zákona o stavebním ruchu. Ke knihovnímu zápisu zákazu zcizení a zatížení nemovitosti podle § 42 (2) vl. nař. čís. 66/30 sb. z. a n. došlo teprve po vkladu zástavního práva vymáhajícího věřitele pro pohledávku, nyní exekučně vymáhanou. Prv ý s o u d povolil exekuci podle návrhu, r e k u r s n í s o u d exekučnímu návrhu nevyhověl. D ů v o d y: Při vkladu zástavního práva pro zápůjčku H. banky v B. bylo poznamenáno, že byla pro zápůjčku tuto poskytnuta záruka státu podle zákona o stavebním ruchu. Nebylo proto přípustno další zatížení ani zavazení bez svolení ministerstva sociální péče a nemůže také být povolena exekuce nucenou dražbou. Je nerozhodno, že zákaz zcizení a zavazení byl zapsán až po tomto vkladu práva zástavního, když zápis zaručené pohledávky byl proveden s výslovným poukazem na poskytnutou státní záruku, a tento neměl a nemohl ani mít jiný účel, než aby zamezil další zcizení neb zavazení bez svolení ministerstva sociální péče, jež by ostatně vzhledem ke shora uvedenému § 42 vládního nařízení čís. 66/30 sb. z. a n. nebylo přípustno ani bez knihovního jeho vyznačení.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Podle § 42 odst. 1 vlád. nař. čís. 66/30 nesmějí býti nemovitosti, na něž stát poskytl podporu ve způsobu záruky, bez svolení minist. sociální péče ani zcizeny ani zatíženy, dokud není zaručená zápůjčka umořena. Aby zákaz zcizení a zatížení působil proti každému nabyvateli, musí býti vložен do pozemkových knih (§ 43 odst. 1 zák. čís. 45/30 a § 42 odst. 2 vlád. nař. čís. 66/30). Leč zákon čís. 45/30 neustanovil, že knihovní zápis zákazu zcizení má mít zpětnou působnost a proto nemůže býti takový zápis na újmu nabytým právům předchozích knihovních věřitelů. Důsledkem toho lze exekučně dobývat pohledávky předcházející zákazu zcizení a zavazení (srov. zejména rozhod. nejv. soudu sb. čís. 12596). Ovšem předchází před knihovní pohledávkou vymáhajícího věřitele zápis zaručené pohledávky s výslovným poukazem na poskytnutí záruky podle zák. čís. 45/30. To však nemůže býti na překážku realizaci zástavního práva, neboť pouhé poznamenání státní záruky učiněné podle § 37 zák. čís. 45/30 nemá vůči třetím osobám takového účinku jako zákaz zcizení a zavazení.

Čís. 14322.

O přípustnosti opravných prostředků proti usnesením týkajícím se soudního prodeje věcí, patřících do konkursní podstaty (§ 121 konk. ř.), platí obdobně předpisy řízení exekučního.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, R IV 135/35; důvody viz: Úr. sb. č. 2065.)